

Z předneseného vysvítá, že nemá pravdu žal. úřad, domnívá-li se, že nestačí pro založení nároku stát. zaměstnance na drah. přídavek na jeho nemanželské dítě faktické žití dítěte toho v domácnosti otcově, nýbrž že jest k založení nároku toho třeba, aby otec žil s dítětem tím ve své domácnosti. Veden tímto nesprávným právním názorem nezkoumal žal. úřad, udržoval-li st-l skutečně svou domácnost v kritické době v P. a žila-li v domácnosti té i jeho shora řečená nemanželská dcera Jaroslava. Ježto tento nedostatek skutkového zjištění zaviněn byl nesprávným právním názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 8587.

Honební právo (Slezsko). * Podle § 25 slez. hon. zák. může okr. správa pol. povolití prodloužení pachtu obecní honitby dosavadnímu pachtýři jen, vyhovuje-li takové prodloužení účelu honebního zákona lépe, než propachtování honitby veřejnou dražbou.

(Nález ze dne 6. května 1930 č. 7.369.)

Prejudikatura: Boh. A 6350/27.

Věc: Adolf L. a Josef G. v A. proti ministerstvu zemědělství (za zúč. honební společnost v A. adv. Dr. Josef Stark z Prahy) o pronájem obecní honitby.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 1. února 1927 vyhověla osp ve Frývaldově žádosti honebního družstva (konsorcia) v A. a prodloužila dosavadní nájemní poměr jmenovaného družstva k obecní honitbě v A. na dalších 8 let, t. j. ode dne 1. ledna 1927 do dne 31. prosince 1934 za roční nájemné 1.600 Kč. Odvolání, které proti tomuto výměru podali Adolf L. a soudruzi, zamítla zsp v Opavě rozhodnutím ze 14. března 1927. Další odvolání jmenovaných zamítlo min. zeměd. nař. rozhodnutím jakožto bezdůvodné. — — — —

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Nss vyslovil v nál. Boh. A 6350/1927 právní názor, že mor. zák. hon. z 20. července 1912 č. 4 z. z. mor. z r. 1914 v § 8 stanoví jakožto zásadu zužitkování obecní honitby pronájem veř. dražbou. Připouští-li v § 29 z této zásady výjimku, činí tak dozajista jen v úvaze, že za okolností prodloužení dosavadního nájemního poměru z volné ruky vyhovuje těm zájmům, které honební zákon chce míti chráněny, lépe nežli zadání veř. dražbou. Jaké zájmy to jsou, není sice v zákoně výslovně řečeno, ale podává se z jeho účelu a tendence: jsou to — stejně jako podle česk. hon. zák. — jednak zájem na racionálním provozu honitby, jednak zájem majitelů zúčastněných pozemků, aby ze svého hon. práva měli co největší hospodářský prospěch, tedy aby je co nejlépe zpeněžili, na druhé straně pak, aby škody na pozemcích zvěří a myslivostí působené

byly co nejmenší. Této tendence zákona má si býti politický úřad, když rozhoduje podle § 29 hon. zák., vědom; jinak řečeno, má úchylku od zásady § 8 t. j. prodloužení dosavadního pronájmu z volné ruky, podle § 29 povolití jenom tehdy, když po uvážení daných poměrů shledá tento způsob zadání honitby pro ony zájmy, kteréž zákon chce míti chráněny, prospěšnější nežli pronájem veř. dražbou.

V konkrétním případě jde o poměry, pro něž jest směrodatným slezský zákon honební ze 13. ledna 1903 č. 42 z. z. slez., v němž — zcela obdobně jako v cit. hon. zákoně mor. § 8 resp. 29 stanoví § 15 v prvém odstavci jakožto zásadu zadávání obecní honitby propachtováním ve veř. dražbě, z níž za zcela obdobných podmínek připouští výjimku prvý odstavec § 25. Nss jest tudíž názoru, že to, co svrchu bylo uvedeno ve příčině příslušných právních poměrů na Moravě, platí i ve Slezsku. Mohl tedy úřad v konkrétním případě po právu povolití prodloužení dosavadního přidělu obecní honitby z volné ruky, jen kdyby po uvážení daných poměrů shledal tento způsob zadání honitby pro ony zájmy, kteréž zákon chce míti chráněny a které byly uvedeny svrchu, prospěšnější nežli pronájem veř. dražbou.

Avšak úřad se v nař. rozhodnutí, opatřeném samostatnými důvody dovolací instance, rozhodl schváliti prodloužení řečeného pachtu nikoli z důvodu, že by tento způsob zpeněžení obecní honitby byl shledával prospěšnějším nežli pronájem honitby ve veř. dražbě, nýbrž jednak proto, že shledával, že nájemné nabídnuté dosavadním pachtýřem není nepřiměřeně nízkým, jednak na základě — předpokládaného — souhlasu velké většiny interesentů, z čehož dovodil, že prodloužení pronájmu bude hověti zájmům, které má na zřeteli hon. zákon a kteréž byly svrchu vytčeny. Avšak to není důvodem pro výjimečný způsob zužitkování obecní honitby, jenž jest tuto na sporu, což stížnost tedy právem vytýká. Žal. úřad v důsledku tohoto svého mylného názoru právního zcela opominul srovnávatí poměry, vyplývající z prodloužení pachtu, s poměry, jak by se byly podle stížnosti utvářily, kdyby došlo k propachtování honitby veř. dražbou, kterémužto srovnávaní poměrů se úřad po právu arci neměl vyhnouti. Slušelo tudíž z této příčiny zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Za uvedeného nazírání, kteréž nss uznává za jedině správné, bylo ovšem též okolností s hlediska svrchu vytčených zájmů hon. zákona rozhodnou, zdali dosavadní pachtýř doposud provozoval myslivost racionálně i odborně, čili nic, neboť podle toho se dá souditi, jak by ji provozoval i v pachtu prodlouženém. Úřad po té stránce neprávem se staví na stanovisko, jakoby st-lé nebyli po té stránce vznesli ve správním řízení konkretisované námitky; naopak stačí, vytkli-li st-lé, že se za předchozího pachtu hon. konsorcia v A. honební revír po celou dobu odstřelu zvěře hemžil střelci, kteří honili nikoli seřadění, nýbrž na škodu myslivosti jednotlivě, čímž jistě chtěli naznačiti, že zmíněný pachtýř bude tak činiti i za nového pachtu. I zjišťování po této stránce bude se musiti úřad před novým rozhodováním podjati.